

RODOLJUB.

Glasiló „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petiti-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 16 kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

15. števil. V Ljubljani, dne 5. avgusta 1893. III. leto.

Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda na sv. Ane dan v Sežani.

V sredo 26. t. m. bila je v prijazni slovenski Sežani na kršnem Krasu zbrana velikanska in odlična družba slovenska. Poleg duhovnika si videl uradnika in profesorja, poleg advokata trgovca in obrtnika in poleg notarja kmetovalca — vse v najlepši slogi in polno navdušenja za našo sveto slovensko stvar. Zastopane so bile vse slovenske dežele od tužnega Korotana do aka-lovite Istre. Saj je pa tudi šlo za važno zborovanje! Narodna Sežana nadela je praznično obleko ter je naj-prisrčnejše pozdravila svoje slovenske brate. —

Po sijajnem vzprejemu na kolodvoru bila je najprej sveta maša v farni cerkvi. Potem pričelo se je na vrtu odličnega rodoljuba g. župana Mahorčiča zborovanje, ka-terega se je udeležilo gotovo nad 200 pooblaščenecv in zastopnikov. Otvoril je zborovanje predsednik družbi pre-častiti g. Tomo Zupan s primernim nagovorom, v ka-terem je naglašal, da stoji družba sv. Cirila in Metoda na trdnem stalu sv. vere in da vzgaja slovensko mladino,

kjer jej preti nevarnost, na jedino pravem temelju ma-ternega jezika. — Za njim poročal je tajnik č. g. J. Žlogar o delovanju družbe v preteklem letu. To poročilo bilo je nad vse veselo. Navzlic tistim znanim drznim napadom od strani nekaterih hujskačev na lanskem katoliškem shodu se je, namreč število podružnic pomnožilo od 105 na 123, tako da šteje družba sedaj že okolo 12000 članov. Posebno veselo znamenje je, da se je število ženskih podružnic pomnožilo od 5 na 23 in da se sedaj že blizu 3000 zavednih slovenskih žená in deklet prišteva med člane naše dične družbe sv. Cirila in Metoda. Tudi dohodki bili so v preteklem letu nepričakovano visoki, ter se je g. tajnik posebno pohvalno spominjal tudi „Slovenskega Naroda“, ki je na-bral za družbo v dveh mesecih nad 3000 „prvih“ kron! Marsikakega slovenskega otroka mo-goče bo s temi darovi rešiti narodnega in verskega po-gina. In vender trde ponekod, da je „Slov. Narod“ brez-

LISTEK.

Ti preteta povodenj!

(Slika iz hribov. Spisal Ivan Metov.)

Prav skrbno je pomila Preželjeva Regina po kosilu svojo posodo, spravila jo na polico, vzela košaro, v ka-teri sta bili dve lepi svilnati ruti, osvedočila se, ako ima še polo z devetdesetimi številkami za nedriji ter se od-pravila iz občinske hiralnice na Strmico zastavljat svojih 42 še prostih števil.

Regina je imela nekaj čez 40 let, a bila je še dobro ohranjena rudečelasa devica. Ni čuda, prosto stanovanje, s svojo loterijo si je služila tudi nekaj, dasi je obvisel pri marsikom kak groš, desetica, goldinar — zato si je pa, ker je imela izborni dober jeziček in solze vedno

pripravljene pri raznih žalostnih in veselih prilikah, tu in tam pridobila kako stvar v Boga ime, da se ji ta škoda ni toliko poznala, češ štačunarjem je treba vse takoj plačati, ti ne upajo današnji dan ničesar.

„Ruti veljata 9 gld., številka po tri groše je 13 gld. 50 novih; ker si pa pišem 11, 23 in 48 sama, ostane mi 4 gld. 5 nov. dobička, seveda ako zastavim vse.“

Tako računajoč pride Regina skoraj do Globelske žage. Vrh klanca postoji nekoliko, obriše si s čela pot, — bilo je res strašno soparno! — ozré se doli na žago — srce ji začne hitreje biti: Robežev Boštijan je čepel s pipico v ustih na vozu in čakal, da se nabere nad jezom toliko vode, da bo mogel zopet odžagati nekaj desk.

„Prokleta suša v grlu in v rakah!“ je hotel zahre-ščati, a ugledavšemu tolsto Regino vrhu klanca pocedile so se mu kar sline po ustih, čutil je že, kako mu greja tropinec suho grlo.

versk list. Tudi deželni zbor kranjski in mestni zastop Ljubljanski podpirala sta družbo z znatnimi doneski, posamezni rodoljubi pa so se spominjali pri raznih prilikah, kakor v oporokah, pri krstih, ženitvanjih itd. — Na to poročal je blagajnik g. dr. Vošnjak, da je imela družba v preteklem letu dohodkov 15.962 gld. 80 kr., stroškov pa 13.258 gld. 9 kr. Porabilo se je za slovenske šole v Trstu, kjer nam zagrizeni Lahoni ne privoščijo niti besede slovenske v šoli, 6249 gld. 47 kr., v Gorici 2250 gld. in v Celji 320 gld. Za podpore slovenskim šolam posebno na Koroškem porabilo se je nad 1000 gld., ostalo za prekornostne slovenske knjige, katere izdaja družba itd. — Vsega vkupe nabrala je družba do sedaj za rešitev slovenske dece že 60.000 gld., izdala pa 45.000 gld. Posebno je navdušilo skupščinarje, ko so slišali, da je družba kupila v Velikovem na Koroškem hišo, v kateri bo otvorila popolno slovensko šolo. Iz dna srca jej bodo za to hvaležni ubogi naši koroški bratje, katere bi zagrizeni Nemci najraje potopili v jedni sami žlici vode. Pa jih ne bodo! — Konečno

vršila se je v najlepšem soglasji volitev nekaterih odbor-nikov ter je bil zlasti z velikim naidušenjem voljen zopet dosednji premarljivi predsednik preč. gospod Tomo Zupan.

Po zborovanji bil je skupni obed, pri katerem se je spregovorila marsikaka poštena in navduševalna slovenska beseda iz duhovnih in posvetnih ust. Vladala je mej duhovniki in posvetnjaki najlepša sloga (znani Ljubljanski hujskači so bili ostali doma) in splošno se je naglašalo, kako potrebno in lepo bi bilo, ako bi prenehal naš domači prepir in ako bi tudi na Kranjskem zopet v bratski ljubezni delovala v korist in blagor naroda duhovnik in posvetnjak. — Prav zaradi tega pa žalibog ni bila nič povšeč ta krasna narodna slavnost nekaterim mladim kaplančkom Ljubljanskim, ki imajo sedaj glavno besedo v škofiji in ki begajo in hujskajo vso ostalo duhovščino zoper nas posvetnjake. Ti ljudje pač brez boja ne morejo živeti. — Bog daj, da bi se tudi njim razsvetlilo v glavi in da bi uvideli, kako je domač prepir le voda na mlin naših narodnih nasprotnikov.

Politični pregled.

Poslanci in ministri so sedaj na počitnicah, a vzlic temu se zgodi marsikaj važnega. Nemci grozé, da ne bodo več podpirali vlade, delavci zahtevajo splošno volilno pravico, v državnozbornem odseku za premembo obrtnega zakona pa se je pokazalo, da obupavajo tudi obrtniki, kakor kmetovalci. Važna dogodka je to, da je vlada prepovedala izvažanje krmie, kar bo priložnje leto izdatno povišalo ceno naše živine. — V Dalmaciji sta se hrv. narodni stranki, ki sta se doslej prepirali, zopet zjedini, kar bo narodu samo na korist. — Tirolski dež. zbor je sedaj par dni zboroval, pa je svoje zborovanje že zaključil. — Vlada je razpustila maloruska bogoslovna učilišča na Dunaji in v Lvovu, da bi se tem potem mogla uvesti pri službi božji latinščina namesto maloruščine. Maloruse je ta vladna

naredba silno raztogotila. — Pred kratkim so sklicali na Ogerskem živeči Rumuni velik shod v Sibiriji, kjer so slovesno ugovarjali zoper nasilstva in krivice, katere jim delajo Madjari, ter sklenili, da se bodo borili za svoje pravice z vsemi sredstvi, naj se zgodi, karkoli. — Dne 22. julija umrl je vojni minister podmaršal Bauer. Namestnik mu še ni imenovan. — Na Nemškem je državni zbor privolil, da se pomnoži stalna vojska jako izdatno, kar bo na leto prouzročilo čez 20 milijonov gld. novih troškov. Nemčija je sedaj v veliki zadregi. Letina bo slaba, krmie ni, Rusija pa je za nemško blago določila tako visoke carine, da Nemci svojih izdelkov ne morejo več izvažati na Rusko. — V Srbiji še vedno ni končana preiskava, katera ima odločiti, ali bo skupščina tožila

Ni se motil. Potoma je kupila Regina pri Odamulniku merico tropinea. „Na, pojdi no sem, nazaj gredeč se že oglasim. Pa kaka dva krajnika izberi, da jih vzamem seboj.“

„Bog ti povrni, vroče je, kakor sam zlodej, vode ni skoro nič, pa žagaj, če moreš. Pa kmalu pridi, Regina“, dé ji Boštijan ter stopi v žago nazaj. — Preželjka ga ogleduje nekaj časa:

„Ni napačen človek to-le; malo rad ga pije, pa se bo že meral odvaditi, če bo hotel, da bova prijatelja.“

— „Ali si že nazaj?“ pozdravi Boštijan Preželjko, za kake dve uri, tačas sem le štiri deske odžagal. Tamle imaš pa krajnika, lahko napraviš drobne trščice iz njiju. Pa hiti domov, če ne, boš še mokra. Nad Grahorji se kopičijo črni oblaki.“

„Na, še ta-le groš za krajnika, privošči si ga pa kozarček“, rekši sede k njemu na voz.

„Ti si res dobra ženska. Veš, Regina, večkrat sem premišljal, — danes, ko imam dovolj časa, ti pa povem. Misli sem nekda: Boštijan, ženil se pa ne boš! Ali glej, zarečenega kruha se mnogo pojé, pravijo; sklenil sem ženiti se. Saj imam dom, tri njivice so zraven pa nekaj lesa . . .“

„No to, kar si po bratu podedoval?“ pripomni Regina.“

„Tisto, tisto!“ Pa sem dejal: „Regina bi ne bila napačna, loterijo bi še lahko nosila, ti bi pa žagal.“

Tedaj švigne blisk iz črnega oblaka, ki je zakril nebo tudi nad Globelo. Regina in Robež se plašno prekrizata.

„No — kaj misliš, Reginica?“

„Da bi menda ne bilo slabo, če bi midva vkup prišla.“

bivše liberalne ministre ali ne. — Na Francoskem imeli bodo koncem tekočega meseca volitve v državni zbor. Te dni bi bila Francija kmalu morala začeti večjo vojsko. Tam v Aziji unel se je mej Francijo in državo Sijam hud prepir, ker pa so Francozi odločno postopali, poravnala se je vsa stvar iz lepa in je Francija pridobila še

nekaj sveta. — Na Angleškem sprejela je poslanska zbornica zakon, s katerim se dovoljuje Ircom narodna samouprava. Tam dobi torej tlačeni narod svoje pravice, nam pa se krati še to, kar nam gre po božjih in človeških postavah.

Dopisi.

Iz Litijškega okraja 20. julija. [Izv. dop.] (Slavnost v Št. Lambertu.) Zopet so nam priredili naši Št. Lamberčanje prav lepo slavnost, katera se je vršila in završila tako sijajno, da bi se tega nihče ne nadejal v planinskem Št. Lambertu. Tu se je namreč zgradila kapela v spomin zlatovladiki Levu XIII. a v čast sv. Cirilu in Metodiju, katerih kipov blagoslovljenje se je vršilo preteklo nedeljo. Jutro slavnostnega dne ni kazalo veliko upanja, kajti nebo je bilo prevlečeno na debelo z oblaki, lilo je neprestano, kakor da ne misli prenehati — kdo se bo upal v takem vremenu na gore? A kdo mi bo veroval, ako trdim, da nam vreme ni skazilo skoro nič! Dež ni oviral ne Litijških Slovenk, ne narodnih društev in rodoljubov, da, niti našega poslanca g. Svetca. To vam je bil ganljiv in velekrasen uhod v Št. Lambert! Dež je prenehal, naprej koraka Zagorska rudniška godba, za njo „Zagorski Sokol“ s svojo krasno zastavo, potem Litijško gasilno in pevsko društvo, zastopnik Tržiškega „Bralnega društva“, mnogo rodoljubov in občinstva, da se je vse trlo. Vasica je zelo praznično ozaljšana z mlaji, lepimi veneti in cerkvenimi, narodnimi in cesarskimi zastavami. Pri slavaloku pozdravi došla društva obč. odb. g. Kosmač, deklice podare družtenikom šopke, imenom cerkve pa pozdravi č. g. župnik J. Berce vse udeležence pri kapeli. — Ob desetih je bila služba božja, pri kateri je prelepo pelo Litijško pevsko društvo, domači g. župnik pa je imel prav poučno propoved, pri-

merno slavnosti tega dne. — Popoldne po litanijah se je uprizorila improvizirana ljudska veselica. Sokoli so telovadili, pevci so peli, godba je igrala, a govori so se vrstili z zdravicami. Navdušenost je vidno rastla, priklopela pa je do vrhunca ob prirčni ovaciji, prirejeni gospodu poslancu Svetcu in po vsej pravici izredno priljubljenemu gospodu župniku Berce. Tu je postalo rošno marsikatero oko. . . Ob šestih posloveli smo se i poslednji gostje od Št. Lamberta, vzevši seboj najboljše spomine. Trajen in časten spomenik postavili so Št. Lamberčanje sv. blagovestnikom, in — sebi, saj bo svedočil njihovim poznim unukom o njihovi pravi slovenski zavednosti. Vsa slavnost se je vršila prav velečastno, za kar gre hvala v največji meri našemu odličnemu g. župniku; pripomogli so pa tudi ostali č. gg. duhovniki, narodna društva, vrta Zagorska rudniška godba in pa ljubeznjivi Št. Lamberčanje. Vse se je vršilo v največjem redu in jako vzpodbudno, a splošno vladala je lepa sloga.

Ali jedne reči ne morem zamolčati. Povedalo se mi je, da so se delale tej slavnosti ovire, da je namreč neko pevsko društvo prevzelo samo vse cerkveno petje, a odreklo je sodelovanje s pismom z dne 11. t. m., in to pismo je prišlo v Št. Lambert 13. t. m. popoldne. Tukaj ne mislim presojeti opravičenosti navedenega razloga za odpoved, konstatirati mi je le, da se obljubljeno sodelovanje pravilno ne odpove stoprav par dni pred slavnostjo. Neumevno nam je tudi, da so Št. Lamberški in Sv. Gorski

„To je prav! — Poglejmo, oni-le sivi oblak, pa ne da bi prišla kaka toča, Bog nas varuj!“

„Bog in sveti božji križ, spet se je zablistalo! Boštijan, mene je groza!“ reče Regina, hoteč zakriti svojo radostno razburjenost. Kaj je štirideset let proti mlademu arcu, ki je bilo tako vneto za ljubi zakonski stan.

„O ne, zablistalo se pa že ni!“

„No, se mi je pa le zdelo. Toda naprej si pa vender le ne upam, strašno bo lilo!“

In res so začele padati v istem trenutku težke kaplje ter so se razprševale po deblih in deskah — skoro pa je lilo curkoma.

Boštijan in Regina pa sta govorila tačas o ljubezni in o prihodnjem gospodarstvu. Je pa tudi kaj sladkega pogovarjati se o ljubezni, dočim zunaj dežuje! Ponujala sta si merico ter prigrizovala kruh in prekajeno slanino — darilce matere županje na Strmici. Niti opazila nista,

da je dež že davno ponehal. Boštijan se je ravno pripravljal, da bi prav nerodno objel in poljubil Regino, ki si je hrepeneč po tej dosedaj ji še do cela neznanu slasti hlastno obrisala od slanine mastni ustni, ko zašumi v rakah voda tako votlo, kakor bi valila seboj tudi kamenje. In od jeza sem kako vršanje in bobnanje!

„Hudournik! Povodenj!“ zahrešči Boštijan, popusti Prezeljko, skoči po konci, vzame železen drog in hiti odpirat zatvornico na jezu.

Toda blizu priti, ni bilo več mogoče. Robež je zadnje dni, da bi pač niti kapljice vode ne ušlo, vse dobro zamašil tako, da je drla voda sedaj čez ograjo nad jezom in še čez breg v mogočnih valovih njemu naproti, izpodbila mu nogi, da je nekoliko še sreče in žganja pijan telebil na tla, valil se nekaj časa z njo, spravi se slednjič na noge ter splezal na rob čisto pozabivši na nevarnost, v kateri je bila njegova izvoljenka,

vrabci že 3. t. m. čivkali z vso odločnostjo, da ne bo k slavnosti nobenega člana onega društva, katerega sodelovanje je g. voditelj 2. t. m. zanesljivo zagotovil! Bilo je to menda delo nekega „velikega“ moža, od katerega bi smela najmanj ovir pričakovati cerkvena slavnost. — Sicer naj pa tako krivično rovanje ne straši uzonega narodnjaka g. župnika Berceta, ki si je stekel za narodno in duševno probujo našega ljudstva že neveljivih zaslug. Bog ga živi!

Iz Chicage 10. julija. [Izv. dop.] (Razne vesti.) Morda utegne glas izmej čikaških Slovencev zanimati naše rojake v mili stari domovini, zlasti gledé našega napredka. Že davno bi se bil oglasil, ker o nas se prav nič ne čuje, a čakal sem, da prevzame ta posel kako spretnejše pero, ali ker se to ni zgodilo, naj se lotim jaz dela. Ne pričakujte veselih vesti, kar imam poročati, je žalostno, v resnici žalostno. Pred vsem mi je omeniti, da imamo tu že dve podporni društvi. Prvo, že pred par leti ustanovljeno in tudi marsikomu znano je: „Bratovščina sv. Martina“, na takozvani katoliški podlagi. Ako bi hotel natančneje baje dobra dela tega društva popisati, mogle bi svoj dopis zelo raztegniti. Ker se pa temu danes nisem namenil, izpovem le toliko, da gre vsa stvar po tistem receptu, kakor pri vas doma. Imamo pa tudi še drugo društvo, ki je baje neodvisno in narodno, vsaj tako se samo imenuje in se s tem celo ponaša. Da je ne imenujem, mi ni v greh šteti, kajti že ime tega društva je tako ponesrečeno, da bi rojaki v mili domovini mislili, da se tu s pametjo kregamo in z logiko tepemo. Tudi netaktnostij društvenikov ne bom razkrival, ker mi je dobro znano, da ima društvo vsaj nekaj udov še, ki se resno trudijo za njega povzdigo, če tudi bi lahko marsikakemu članu na vsa usta povedal, da privatnih stvarij društvenikov ne gre spravljati v društvo, ker mu to le škoduje. — Ti dve društvi prirejata mnogokrat veselice. Sicer privre na take zabave vedno mnogo občinstva, kar je blagajni le v prid; a zadovoljen ni nihče, ker so te „veselice“ le preveč dolgočasne. Istina je, da igra godba in da se veselo raja, a to je pa tudi vse. Ako

pomislimo, da imamo tu mnogo izbornih slovenskih glasov, in tudi mnogo izučenih pevcev, ki so bili že v stari domovini pri pevskih društvih, mora se odločno grajati, da v Chicagu še nimamo pevskega društva. Pevsko društvo bi pri tacihi veselicih lahko sodelovalo, veselice bi bile bolj zanimive in kratkočasne in tudi bolje obiskane. To pa bi ne bilo še vse, kar bi s pevskim društvom dosegli. Vsakomur je znano, da pevstvo národní čút blaži, in marsikakemu popustnemu in mlačnemu rojaku bi se razvnela zopet slovenska kri. K vsemu temu pa ni treba mnogo, le sloge in malo požrtvovalnosti.

Tudi več slovenskih gostiln nahajamo v Chicagu, a te so le po govorici našega občinstva slovenske. Na tacihi navadno ni nikakega slovenskega napisa, ali je pa le v kakem kotičku in še to često v taki slovenščini, da je ni Bog ni človek ne razume. Tako n. pr. otvoril je neki tukajšnji Slovenec gostilno, na kojoj je dal napraviti napis: „Kranjsko Slov. Gostilna, dobré pivo, vino a likéry“. Kaj ne, to je čista slovenščina. No, pa hvalimo Boga, da je ta gostilna izginila s tem naslovom vred. Mož se je opekel, ker je računal malo preveč na svoje rojake ali bolje rečeno na svoje katoliške somišljenike. Prej je vedno trdil: „Kaj boš z našo špraho“, ko je pa gostilno otvoril, je prav rad po domače kramljal. Če zaideš v tako gostilno, našel boš vedno mnogo slovenskih gostov, ker od teh so po večjem naši gostilničarji odvisni, ali kako nas oni spoštujejo? Slovenskih novin ne najdeš, k večjem kake „... ske Novice“ in še te so redke. Žalostno, prežalostno! Človek si misliti ne more, da živi v 19. stoletji. — Toda še nekaj. V nečem smo pa vendar napredovali. „Družba sv. Mohorja“ je dobila par novih udov, tudi „Slovenska Matica“, katera preje ni imela nobenega. „Rodoljub“ ima precej naročnikov in še celo „Slovenski Narod“. Želeti je le, da bi se tukajšnji Slovenci pričeli bolj zavedati, in slovensko književnost bolj podpirati, saj tu jim je lažje možno, ko doma v mili domovini, kjer vlada „pravična“ vlada in si človek niti dovolj ovsenjaka za svoj glad ne more zaslužiti.

Zagledavši rujavoumazani val, ki se je gnil proti žagi navzdol, stisne se Regina v kot. Bil je pa tudi skrajni čas, kajti trenotek pozneje privarili so se visoko naloženi hlodje na voz. — Košara pa je splavala veselo pod žago in odtod po strmi strugi.

Mogočno šumenje je naznanjalo nekaj dolgih hipov potem, da se je podrla ograja z jezom vred. Voda ni lila več pred žago, toda naraščala je vidno. Tedaj upa si še-le kot miš mokra Regina iz svojega kota, Boštijan pa s ceste.

„Reva, zdaj pa le urno, saj bo še žago odneslo!“ hiti Robež.

„Eh, piši me v uho, če hočeš! Košara z rutama in denarjem je v vodi, pa si mi požrl 12 gld.“ kriči Regina in toliko, da mu ni skočila v obraz.

„Ti jih pa ...“

„Kaj boš, kaj, berač z manoj vred!“ hučuje se ona ter leze na cesto. Tako-le mevžo za moža imeti, me sam Bog varuj!“

Ko se je prepričala, da ima listino še v nedrji, obrne se ter korači po Globeli navzdol.

„Za vraga, saj se je menda oblak utrgal, ne bo še konca!“ godrnjal je Boštijan.

„Hej Regina, ne bodi no huda!“ Nikakega odgovora.

„Ti preteta povodenj!“

No, za izgubljeno nevesto mu ni bilo toliko, pač pa zelo hudo, da ne bo več dobival pristnega tropinca iz njenih rok.

„Ti preteta povodenj!“

Iz Piracleabe v Braziliji 9. julija. [Izv. dop.] (Izseljencem v južno Ameriko v pouk in ravnilo.) Mnogi Slovenci, katere varajo takozvani agentje, pridejo v Brazilijo, misleč, da se tu cekini kar na smeteh pobirajo, da si tu lahko prisluži vsak delavec 10—15 goldinarjev na dan, da je življenje po ceni, da se dobi vse, kar kdo potrebuje, za majhen denar itd. To ni resnica. Istina je sicer, da v mestu Kampinasu in Santosu plačajo magnatje nekaj več dninarjem, a pripomniti je, da je zrak v teh krajih jako škodljiv. Braziljanci sami trdijo, da v gori imenovani mesti idejo samo oni ljudje, katerim življenje ni drago. Boljše v zdravih krajih za nižjo ceno delati, nego ondi za veliko plačo. Rokodelci, kakor krojači, črevljarji, mizarji dobe lahko v vsakem mestu dela, a plača na dan jim je 4 forinte brazilijanske, kar bi bilo po avstrijskem denarju 2 forinta. S 4 forinti se pa ne da nič opraviti, kajti stanovanje (jedna soba in del kuhinje) stane na mesec 20 do 40 forintov; življenje je jako drago, tako stane na primer 1 kg. slanine 2 forinta, 1 kg. bele moke (ki je slaba) 60 novčičev. Da je potem kruh tudi drag, je umevno. Liter riža velja 50 novčičev, fižol ima visoko ceno, še koruza ni po ceni, pol litra kisa velja 50 novčičev, jedno jajce 10 novčičev, itd. Radi obleke še govoriti ni. Toliko rečem, da najslabša obleka, ki stane v Avstriji kakovih 10—18 forintov, stane tukaj 40—60 forintov. Jedna srajca, ki stane v Avstriji forint in pol, stane tukaj samo osem forintov; par črevljev velja 18 forintov, klobuk slabše vrste 6 forintov. Kuhinjska posoda je tudi dobro osoljena. Tako stane železna ponvica, težka 3 kg., 10 forintov in pol. Prašam torej, kako more rokodelci izhajati s 4 forinti na dan, zlasti če ima še družino in mu soproga ne more nič prislužiti. Istina je, da lahko marsikdo naleti na dobro, a to je tako, kakor staviti v loterijo. Zidarji so še najbolje plačani in tudi drugi fini rokodelci zaslužijo dovolj dobro. Glede kmetovalcev pa je tako-le: One družine, katere imajo dovolj močij za delo, si s časom že kaj prislužijo, a treba je, da pripeljejo seboj vse potrebno orodje, kakor tudi obleko, perilo, posteljno perilo, kuhinjsko posodo itd., da jim ni potreba tukaj drago kupovati in dolga napravljati. Oskrbe naj si tudi semena vrtnih zelenjav in enakih stvari, ker tu ni najti drugega nego koruzo, fižol in neke vrste krompirja, potem še riž. Prvo leto delajo tisti, ki imajo vso opravo, samo

za živež in jim ne preostaja denarja za druge stvari. Drugo leto si pa že lahko kaj prihranijo, ker lahko rede prašičev, kolikor jih hočejo, seveda kupiti jih je treba, kokoši tudi donašajo k hiši novčičev, druge pridelke, kakor koruzo, fižol in krompir, si lahko zasadijo mej kavo in imajo dobiček. Zemlja je dobra, da se le očisti od plevela. Plača od 1000 dreves kave znaša na leto 70—80 forintov, kakor se dobi gospodar. A gledati ni, kateri obljubi več jeden desetak, ampak da dobi vsakdo dobrega gospodarja. Gospodar se pač lahko dobi. Ko dospe ta družina v svoje domovje, je gospodar zavezan dati jej hišo, katera seveda ni takova, kot pri nas, potem mora preskrbovati družino z živežem, ali mora porok biti ondi, kjer si kupuje družina živež, ker zastonj ne da, ampak ob letnem računu se poravna ta dolg potem, kakor je delala družina ali kolikor 1000 rastlin kave je oskrbovala. Jedna dobra družina lahko obdela 7—8000 dreves kave in vrh tega dobi še čas zasaditi svoje poljske pridelke, katere lahko proda, da jih ne potrebuje za dom. Da je vse urejeno v hiši in da se ima že kaj svojih pridelkov, nekaj prasetov in kokoši ali celo kravo, potem se živi jako dobro, a predno se zamore tako imeti, je pretrpeti jedno leto precej revščine. Prvo leto je za vsakega poljedelca trdo; a lepši drugo leto, samo dobre roke mora vsakdo imeti in najmanj 3—4 delayce, da zamore kaj prislužiti. Mož in žena z malo deco imata gotovo tudi tukaj revščino. Te vrste objavljam svojim rojakom radi tega, da ne bi kdo prodajal svojega domovja in si hotel tu v Braziliji lepšega iskati, ker se bo gotovo kesal. Opozarjam le one, kateri nimajo nič ondi, da bi bilo slednjič nekaj boljše za nje, ker s časom bi si vendar pritrudili nekaj novcev, a delati se mora tu več nego v Avstriji. Kdor more živeti doma, naj ostane doma. Imam baš tu nekaj ogerskih Slovakov, kateri se jako slabo hvalijo, češ, na Ogerskem je bilo lepše. Jaz sem sicer še le kratek čas tukaj, a priložnosti imam dovolj prepričati se vsak dan, kje je boljše in kakovo stanje je v Braziliji, sem namreč vodja v takozvani facendi, kjer se prideluje kava. Razmere kmeta novince so mi dobro znane. Kdor hoče na vsak način zapustiti svoj kraj — ne svetujem pa tega nikomur — lahko poskusi srečo svojo v Braziliji, ker tako hudo ni, kakor se časih bere zlasti v nemških listih, ali kdor gre sem, naj se ravna po mojem nasvetu, sicer bi se utegnil kesati.

Bogdan Berce.

Slovenske in slovanske vesti.

(**Nepotrjena konfiskacija „Rodoljuba“.**) Kakor našim čitateljem znano, je c. kr. državno pravdnništvo konfisciralo 13. št. „Rodoljuba“ z dné 1. julija t. l. in sicer zaradi zadnjega stavka članka „Kam jadramo!“ Mi smo morali tačas prirediti, da niso bili oškodovani naši naročniki, drugo izdajo, kar nam je prizadelo seveda precej stroškov. Sedaj pa smo prejeli od c. kr. deželnega sodišča Ljubljanskega odločbo z dné 29. julija 1893,

št. 7273, s katero se nam — čudno, da v nemškem jeziku — naznanja, da je to sodišče zavrglo konfiskacijo, ker državno pravdnništvo zanjo ni imelo zakonitega razloga in da je tudi višje sodišče zavrglo pritožbo državnega pravdnništva. Konfiscirani konec članka „Kam jadramo!“ je tedaj prost, ter se je glasil: No mi se tolažimo s tem, da nas bo vse

sodil jeden in isti Gospodin Bog in da On bolje pozna naša srca in naše misli, kakor g. knezoškof Ljubljanski. A vprašati se moramo: kam jadramo, kam pridemo, ako se bo nam nasprotna stranka s takim nepoštenim orožjem borila za svoje gospodstvo, ako nam bo vedno in vedno izpodkopavala naše poštenje ter hujskala ljudstvo zoper nas. Ali nam more kdo v zlo škodo, ako se branimo in ker se je zoper oestro orožje mogoče braniti zopet tudi le z ostrim orožjem, zategadelj mi nismo krivi, ako trpi v takem boju tudi ugled duhovskega stanu. Tudi pri tej priliki pa na ves glas povdarjamo, da nikdar nismo bili nasprotniki duhovskega stanu, da smo marveč ponosni na tisto slovensko duhovščino, ki je tako lepo znala in deloma še zna združiti svoj svet poklic z narodno dolžnostjo. Ne zoper stan, temveč zoper politično stranko se torej borimo in ako v tej stranki zlorablja neki del in žalibog večji del kranjske duhovščine svojo duhovno oblast za posvetne politične namene ter naspuje in obrekuje kot brezverce, tedaj ne moremo za to, ako se moramo boriti tudi zoper take gospode. Dal Bog, da bi to skoraj uvideli duhovni in posvetni rodoljubi, ki so poštene volje, da bi se otresli tujega jarma, ki jih sili v boj zoper lastne slovenske brate z lažnjivim izgovorom, da so nasprotniki vere. Ne jadrajmo v nesrečo in narodni pogin in ljubimo se, kakor nas je vse učil Izveličar!

(Prvi vlak na dolenski železnici) in sicer iz Ljubljane v Kočevje je vozil dne 24. julija. Ž njim se je vozila komisija, v kateri so bili zastopniki državnih železnic, vodja zgradbenih del, upravni svetniki dolenske železnice, zastopniki dež. odbora kranjskega in nekateri povabljeni gosti.

(Prvo podružnico „Slovenskega planinskega društva“) so te dni ustanovili vrli Kamničani. Podružnica šteje že 20 odličnih članov. Slava zavednim domoljubom!

(Preganjanje slovenskih rudarjev.) Iz Trbovelj se poroča, da ravnatelj tamošnje premogarske družbe kar brez uzroka odpušča iz službe slovenske rudarje, katere ima na sumu, da so pri zadnjih volitvah glasovali za slovensko stranko. Ravnatelj se ne more umiriti nad porazom nemškutarske stranke, ki je doslej gospodarila v tej važi občini. Ljudstvo je vsled tacega postopanja razburjeno in treba bode, da družba kaj ukrene proti neopravičenemu ravnanju ravnatelja, ako si noče sama škodovati in ako sploh ve, kaj je pravičnost.

(Popotni učitelj za vinarstvo) se bode nastavil na Kranjskem, ker je vlada izjavila deželnemu odboru, da polovico stroškov prevzame država. Ako hočemo, da se zopet povzdigne naše vinarstvo, treba bode vstrajno poučevati ljudstvo in bode popotni učitelj lahko mnogo koristil, ako se resno poprime svojega hvaležnega in važnega posla.

(Pohvale vreden župnik.) V Zagorji za Savo imajo tako izvrstnega župnika, da so ga veseli, kakor cigan mraza. Mož se imenuje Gross in je na dobrem

glasu že tedaj, ko se je na vse kriplje branil blagosloviti krasno zastavo „Zagorskega Sokola“. Sedaj so si nemškutarski delavci v zagorski steklarni napravili zastavo s črno-rudeče-zlatim trakom in župnik Gross jo je blagoslovil v cerkvi in jo dal neko nedeljo popoldne razobesiti v cerkvi s kora. Ko so prišli delavci iz steklarne prosit župnika Grossa, naj jim blagoslovi zastavo, rekel jim je ta Slovenec od Boga postavljeni voditelj: „Prav rad in sicer slovesno v cerkvi, in ne tam, kjer je bila onih (Sokolov) in kamor hodijo...“ Tu sledé besede, kakeršnih še najsurovejši rovtarski hlapec ne mara javno izgovoriti. Pomilujemo vrle Zagorske Slovence, da jim je ljubi Bog naklonil župnika, ki je tako malo vreden njihovega spoštovanja.

(Slovenska šola v Velikovcu.) Družba sv. Cirila in Metoda ustanovila bode na Koroškem in sicer v Velikovcu slovensko ljudsko šolo. Poslopje za to šolo kupila je družba od Velikovškega prošta.

(Občni zbor) sklicuje „Slovensko društvo štajersko v Mariboru na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l.

(Poraz nemškega „schulvereina“.) Na Muti ob Dravi na spodnjem Štajerskem dal je „schulverein“ ob svojem času 4000 gld. podpore, da je postala nemška. Čez več let pa se je dokazalo, da se slovenske narodnosti otroci v nemški šoli ničesar ne nauče. Otroci jeli so se upirati in niso hoteli več hoditi v tako šolo in tudi roditelji postali so nejevoljni. Naposled so šolske gosposke morale opustiti čisto nemški učni jezik in šola postala je proti volji „schulvereina“ slovensko-nemška.

(Nemška šola v Ljutomeru.) Nemškutarji dosežejo vse, kar hočejo. Sedaj so izposlovali samo nemško ljudsko šolo v slovenskem Ljutomeru, kjer je nemške otroke lahko prešteti na prstih jedne roke. Deželni šolski svet štajerski je ukrenil, ustanoviti jednorazrednico z nemškim učnim jezikom za dečke in deklice. Ta jednorazrednica se bo se ve počasi razširila, saj bodo nemškutarji z vsemi silami lovili slovenske otroke za ta pomenčevalni zavod. Ker je stvar velike načelne važnosti, govorili bodemo o njej še obširneje.

(Veselica v Postojnski jami.) Dne 15. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne bode, kakor vsako leto o binkošti izvenredna veselica z električno razsvetljavo. Vstopnina za osebo 1 gld., otroci do 10. leta so vstopnine prosti.

(Odbor političnega društva „Edinost“) v Trstu, na zadnjem občnem zboru voljen, se je ustanovil takole: Predsednik g. prof. Matko Mandić, I. podpredsednik g. dr. Gustav Gregorin, II. podpredsednik g. Ivan Vatrovec, tajnik g. Makso Cotič, blagajnik g. Anton Škabar.

(Štipendiji za Slovane iz Istre na deželni šoli na Grmu.) Visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo ustanovilo je dve štipendiji po 120 gld. na deželni vinarški, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Rudolfovem za obiskujoče jo učence iz Istre, ki so slovanske narodnosti.

(Torej vender!) Iredentovec dr. Ferdinand Pitteri je potrjen kot župan Tržaški. Dekret je datovan z dne 19. julija. Jutri opoludne bode slavnostna seja obč. sveta Tržaškega, v kateri bo namestnik vitez Rinaldini instaliral g. Pitterija.

(Poslanec Spinčić na potovanju.) V hrvatskih listih čitamo navdušena poročila o vzprejemu, kateri so ponekod priredili poslancu g. Spinčiću njegovi volilci. V Omišlju pričakovala ga je nebrojna množica naroda.

Razne vesti.

(Napad na Slovence.) Predpretečeno nedeljo napadli so nekateri iredentari v Gorici več Slovencev, ko so na železniški postaji izstopili in se hoteli peljati s tramvajem v mesto. Jeden Slovenec je bil na glavi težko ranjen, da so ga morali odnesti v bolnico. Napadalci doslej še niso kaznovani.

(Vinogradi na Dolenjskem.) kar jih je bilo namreč že več let zaporedoma škropljenih, kažejo letos tako lepo, kakor že dolgo ne. Mladje je dolgo in močno in grozdja prav obilo. Ako ne pride kaka nesreča, bode trgateg v tacihi vinogradih prav obilna. Bog daj!

(Ciril in Metod v cesarski obitelji.) V nedeljo je bil v Pulju krščen novorojeni sin nadvojvode Karla Stefana. Krstil je Poreško-Puljski škof dr. Flapp. Novorojeni nadvojvoda dobil je imena: Leon Karl Marija Ciril Metod.

(Vihar na Reki.) Minuli petek razsajal je silen vihar na Reki, ki je napravil več škode. Veter raznesel je na obrežji nakopičene dile in doge na vse kraje in je bilo več oseb nevarno ranjenih. V okolici naredila je toča mnogo škode po poljih in v vrtovih.

(Izvoz goveje živine s Krajskega na Ogersko) in uvoz z Ogerske na Kranjsko je ministerstvo zopet dovolilo, ker ni tod nikake kužne in nalezljive bolezni več mej govedo.

(Modras pičil je) dne 20. julija na polji nad Mojstrano petletno deklico Mino Hlebajno. Deklica je sedela pri grmu in si je iz bližnjega črničja hotela borovnic utrgati. Ubožica ima desno roko in tudi že desno stran života zelo zatečeno; čudno je pri tem, da je roka tako pisana, kot je bil modras.

(Mlad samomorilec.) Dne 17. julija skočil je 15letni učenec tretjega gimnazijalnega razreda v Klatovi na Češkem Jožef Rader z 48 metrov visokega stolpa. Izposodil si je prej od čuvaja daljnogled ter si ogledal okolico, potem pa skočil čez ograjo v globočino, kjer je obležal mrtev. Uzrok obupnemu činu je bilo baje slabo šolsko spridevalo.

(Pasja hvaležnost.) V Rimu padla je nedavno desetletna deklica v Tiberu in bi se bila gotovo utopila, da ni skočil v vodo pes iz bližnje tovarne, ter izvlekel deklico na suho. Oče deklice delal je v tovarni in je deklica dala včasih od ostankov kosila, ki ga je nosila

Mesto je bilo v zastavah, glavne ulice sijajno razsvetljene. Ko je gosp. Spinčić došel pred grad, jeli so možnarji pokati, zbrani narod pa je po primernem pozdravu župana zaklical svojemu poslancu trikratni gromoviti „Živio Spinčić!“ — Isto tako sijajno je bilo potovanje gosp. Spinčića po otoku Krku. Hrvatje so ga povsod slovesno vzprejeli, povsod se je videlo, kako uživa splošno zaupanje in ljubezen svojih volilcev.

(Grozu požar na morji.) Iz San Franciška se poroča, da je nastal na španskem parobrodu „Don Juan“ na širnem morju požar. Od 225 oseb, kolikor jih je bilo na ladiji, rešile so se samo štiri, vsi drugi prišli so ob življenje.

(Američanska sodba.) V Denveru v državi Colorado ustrelil je neki italijanski gostilničar Arata Američana, ki ni mogel plačati. Morilca so zaprli, nad 5000 ljudij pa je naskočilo jetnišnico. Po daljšem boji z jetničarji, v katerem sta bili ubiti dve osebi in več ranjenih, izvlekli so napadalci morilca in ga obesili na bližnjem drevesu. Policija se ni mešala vmes.

(Razbojništvo na Turškem.) Turškim orožnikom se je posrečilo zajeti razbojniško četo glasovitega Osmana Kile, ki je bila strah vsega Oridskega okraja. Na obeh straneh je bilo v ljutem boji več mrtvih. Glava ubitega razbojnika bila je več dnij javno razstavljena v Monastiru, ker je mej ljudstvom bil razširjen glas, da je neranjliv.

(Obupan kmetovalec.) V Ješnicah na Češkem hotel je neki kmet prodati vso svojo živino — šest krav in dva vola — ker mu ni bilo mogoče dobiti krme. A nihče ni hotel kupiti lepe živine, niti mesarji ne, češ, da ne morejo prodati toliko mesa, kolikor ga imajo na prodaji. Kmetič je iz jeze ustrelil krave in vola in potem še samega sebe.

(Zverina v človeški obliki.) V vasi Waterloos v Belgiji umoril je mesar Grimonprez svojega otroka, razrezal truplo in prodal razkosane dele mesa v svoji mesnici. Hlapec ga je ovadil in ga je sodišče dalo zapreti. Razburjeno ljudstvo hotelo je zverskega očeta linčovati in so ga orožniki komaj branili.

(Ženski kovači.) V tovarniških mestih na Angleškem dela mnogo žensk pri izdelovanju železnine kot kovači in se pri tem delu počutijo prav dobro. Ko se je zaznalo, da hoče vlada prepovedati po novem zakonu tako vporabo žensk v teh tovarnah, vložilo je mnogo izmej teh kovačic pritožbo proti nameravani prepovedi. Jedna izmej njih v starosti 57 let bavi se že nad 40 let s kovaštvom, druga 16letno dekle vihti 18 funtov težko kladivo. Tu pač beseda o slabotnem spolu ni na mestu.

Poučne stvari.

Kako preprečiti prepozne roje.

Večkrat se prigodi, da kak prvi roj ali pa še celo kak drujec malo časa, predno je treba čebele poslati v ajdo, ali pa še celo tudi takrat, kadar čebele že ajdo

beró, še roji. Vsak čebelar pa vé, da je to slabo; zakaj roj takega panja si ne more več kaj prida pomagati, ker je že prepozno, tak izrojek sam pa večidel izgubi matico zato, ker jo ob ajdovi paši med velikim tropom čebel

malokdaj srečno uplemeni. Zato si tudi izurjeni čebelarji na mnoge načine prizadevajo, da bi svojim panjem tako prepozno rojenje zabranili. Tako na priliko nakladajo panjem škatle, matično zalego iz njih trgajo i. t. d., pa vse to včasih nič ne pomaga; panj vender le roji.

Ako imaš panje s premičnimi satniki, prav lahko vsakemu panju ubraniš, da ti prepozno ne bo rojil, in sicer tako le:

Vzemi panj, kateri ti hoče prepozno rojiti, iz uljnaka, odkrij ga in vzdigni sat za satom iz njega. Če že na kakem satu zapaziš matično zalego, pokončaj jo. Ker lahko vsak sat posebe iz panja vzdigneš, dobil boš tudi lahko vsak lonček, v katerem je matična zalega, da jo pokončaš. Ko si to dovršil, vzemi sitnežu še kaka dva sata, katera sta zelo z zalego napolnjena in daj mu namestu njiju dva prazna sata, ali, če hočeš, kar je še boljše, le dva prazna satnika ali romčka. S tem, da si vzel panju dva sata, ki sta z zalego napolnjena, vzel si mu tudi že veliko moči; vzel si mu namreč toliko čebel, kolikor se jih bo iz teh dveh zaleženih satov izleglo. Panj, kateremu si naredil tako veliko škodo, prizadejal si bo vse, da bi to kvaro kakor hitro mogoče zopet popravil, posebno če mu namesto dveh odvzetih satov, ki sta bila polna zalege, daš le dva prazna satnika ali romčka. Delal bo na vse kriplje tako, da se boš čutil, dva nova sata, ker čebele med satovjem ne morejo praznega prostora trpeti. Ako ti panj, potem ko je to škodo popravil, še rojiti hoče, vzemi mu zopet kaka dva z zalego napolnjena sata in daj mu zopet namestu njiju dve prazni letvici ali dva prazna romčka i. t. d. Tako utegneš dvakrat, trikrat ali še se ti potrebno zdi, še večkrat narediti, potem ti panj gotovo ne bo rojil.

Ako bi pa še pri vsem tem kakemu panju ne mogel ubraniti, da bi ti prepozno ne rojil, poberesh mu lahko tudi prav vse zaležene satove in mu namesto njih daš samo prazne satove, potem naj ti pa sitnež roji, če more. Pa me boš morebiti vprašal: No, kam bom pa dejal z zalego napolnjene satove, katere sem panju, ki mi je prepozno hotel rojiti, vzel?

Prijatelj! Če imaš panje s premičnim satovjem, imel boš med njimi tudi gotovo nekatere bolj pičle, druge, tretjice i. t. d. Daj vsakemu teh revežev po jeden sat, ki je poln te zalege, ali pa tudi po dva, če ju more obsesti, da se mu zalega ne prehladi, in tako imaš dvojen dobiček: sitnemu panju si ubranil, da ti ni prepozno rojil, svoje bolj slabe panje si pa popravil, da so dobri.

Če čebelar ravna na ta način ter svojim premočnim panjem nekatere z zalego napolnjene satove odvzame, pa jih da svojim bolj slabim panjem, lahko vse svoje panje tako uravna, da so skoraj vsi jednake moči, kadar jih pošlje v ajdovo pašo.

Delo z ostro lopato.

Z ostro lopato delati je veselje, s topo pa velika muka. Saj je čisto umevno, da ostro lopato lahko porineš v zemljo, a topo le z veliko silo.

Za izkopavanje grmov in mladih drevesec je ostra lopata neizogibno potrebna, kajti korenine, ki jih treba za daljno rast drevju, ne smejo biti razdrapane, ampak gladko odrezane.

Kako pa moremo imeti lopato vedno ostro? Lopate vender niso vedno nove, in na kamenu jih brusiti je prepočasno, težavno in za to treba dveh oseb — torej kako narediti?

Iz te zadrege ti pomaga kake tri centimetre široka jeklena pila. S tako pilo lahko v petih minutah najbolj topo lopato narediš ostro, da je potem veselje z njo kopati in šilhati.

Kadar ostriš, pili lopato od obeh strani, a ostrino naredi prav ozko, kajti široka ostrina bi se ti kmalu podvila, oziroma izkrhlala. Kdor se hode ravnal po teh nasvetih, bo kmalu videl, da je pogovor „dobro orodje je polovica dela“ resničen.

Loterijske srečke.

Brno, dne 2. avgusta: 17, 22, 63, 90, 33.

Gradec, dne 29. julija: 13, 65, 31, 83, 11.

Praga, dne 26. julija: 70, 47, 27, 64, 69.

Trst, dne 22. julija: 59, 7, 12, 25, 66.

Linc, dne 22. julija: 4, 52, 72, 11, 46.

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. avgusta t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	75	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	6	13	Surovo maslo,	—	82
Ječmen,	6	25	Jajce, jedno	—	02
Oves,	7	60	Mleko, liter	—	10
Ajda,	6	57	Goveje meso, kgr.	—	61
Proso,	6	41	Telečje	—	50
Koruza,	6	—	Svinjsko	—	60
Krompir,	3	20	Kostrunovo	—	86
Leča,	10	—	Pišanec	—	35
Grah,	10	—	Golob	—	17
Fižol,	10	—	Seno, 100 kilo	—	3 57
Maslo, kgr.	—	96	Slama,	—	2 14
Mast,	—	70	Drva, trda, 4 met.	—	6 40
Špeh frišen	—	64	„ mehka, 4 „	—	5

Zaupni mož v vsakej fari.

Velevažno, čez četrt stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače **denarstveno podjetje** (poroštevni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vestransko priznano blagonsko delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zaupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjanje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znakom „201.191, **Graz postlagernd**“ več poizvedeti. (18-18)

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13

(6-15)

priporoča slavnemu občinstvu in prečisti duhovščini svojo bogato zalogo lestenčev, oljnatih podob, zreal, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete n. pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavo prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice in prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevzemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjišč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stavlinska dela.** (7-15)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca (11-15)

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Založba tovarne
pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobivajo vsake vrste **kmetijski stroji**, kakor tudi **blagajnice**, varne pred tatami in ognjem. P. n. gospodinjnam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi **5 let** jamčim (garantiram). (8-15)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta
(12-15)
zaloga
špirta, žganja, špicerijskega blaga in barv.

(13-15)

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna. (9-15)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizke ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-15)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigljava opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.
Velika zaloga vseh
kirurgičnih obvez in kilnih pasov.
Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic
iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Du-
naji; zavrtnikov, manšet, angleških in fran-
coskih dišav, modercev itd. (4—15)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.
Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.
Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.
Glavni zastop
Bartholijevega originalnega karbolineja
Maščoba za konjska kopita in usnje. (5—15)

J. Kunčič

izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,
v Križevniških ulicah št. 10
filijalka v Lescah, Bled,
priporoča čast. p. n. občinstvu in gospo-
dom gostilničarjem svojo dobro izdeloval-
nico dobre, zdrave, ukusne soda-vode.
Zunanja naročila izvršujejo se
točno. (16—14)

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in jesiha,
trgovina s špecerijo, žganjem, žitom, pridelki
in drvmi

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:
pšenično, ajdovo, rženo in koruzno moko,
ješprenj, ješprenjček in pšeno, najmočnejši in
najokusnejši vinski kis in kisov evet. Priporoča tudi
špecerijsko blago, žganje, spirit, suhe in olj-
nate barve. Kupuje vse domače pridelke in pri-
poroča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Ži-
vinorejcem priporoča zadnja moka za živino, ker
je cenejši in izdatnejši kot druga sredstva. (3—15)
Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

V Postojnski jami

priredi se

dné 15. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

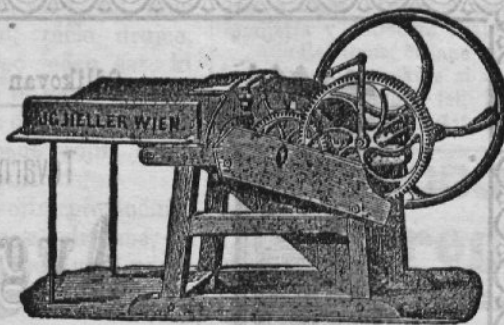
izvenredna veselica z električno razsvetljavo

kakor o Binkošti vsacega leta.

(25)

Vstopnina za osebo 1 gld. Otroci pod 10 leti so vstopnine prosti.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in
(468 11) poštne prosto. (17—9)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.
Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!